

תרגום יונתן שמואל ב פרק יב

פרק יב

א וישלח יי ית נתן לות דוד ואתא לותיה ואמר ליה תריין גבריין הוו בקרתא חדא חד עתירא וחד מספינא: ב לעתירא הוו עאן ותורין סגי לחדא: ג ולמספינא לית כל מדעם אלהין אמרתא חדא זעירא דזבנא וקיימה ורבת עמיה ועם בנוהי כחדא מפתיה אכלת ומכוסיה שתיה ובחיקיה שכבא והות ליה כברתא: ד ואתא אורחא לגברא עתירא וחס למיסב מעניה ומתוריה למעבד לאורחא דאתא ליה ונסיב ית אמרתא דגברא מספינא ועבדה לגברא דאתא לותיה: ה ותקיף רוגזא דדוד בגברא לחדא ואמר לנתן קיים הוא יי ארי גבר חיב קטול גברא דעבד דא: ו וית אמרתא ישלם על חד ארבעא חלף דעבד ית פתגמא הדין ועל דלא חס: ז ואמר נתן לדוד את גברא כדנן אמר יי אלהא דישראל אנא משחתך למהוי מלכא על ישראל ואנא שיזבתך מידא דשאול: ח ויהבית לך ית בית רבונך וית נשי רבונך בחיקך ויהבית לך ית בית ישראל ויהודה ואם זעיר ואוסיף לך כאלין וכאלין: ט מא דין בסרתא על פתגמא דיי למעבד דביש קדמוהי ית אוריה חתאה קטלתא בחרבא וית אתתיה נסיבתא לך לאתו ויתיה קטלתא בחרבא דבני עמון: י וכען לא תפסוק חרבא מן אנש ביתך עד עלמא חלף דאשטתני ונסבתא ית אתת אוריה חתאה למהוי לך לאתו: יא כדנן אמר יי הא אנא מקיים עלך בישא מביתך ואדבר ית נשך לעינך ואתן לחברך וישכוב עם נשך לעיני שמשא הדא: יב ארי את עבדתא בסרתא ואנא אעביד ית פתגמא הדין קדם כל ישראל וקביל שמשא: יג ואמר דוד לנתן חבית קדם יי ואמר נתן לדוד אף יי אעבר חובך לא תמות: יד ברם ארי מפתח פתחתא פומא דסנאי עמא דיי בפתגמא הדין אף ברא דאתיליד לך ממת ימות: טו ואזל נתן לביתיה ותבר יי ית רביא דילידת אתת אוריה לדוד

וְאַטְעֵן: טוּ וּבַעַא דְדוּד רַחֲמִין מִן קָדָם יְיָ עַל רַבֵּיא וְצָם דְדוּד צוּמָא וְעַל
וּבַת וּשְׂכִיב עַל אַרְעָא: יז וְקָמוּ סְבִי בֵיתִיהָ עֲלוּהִי לְאַקְמוּתִיהָ מִן אַרְעָא
וְלֹא אָבֵא וְלֹא אָכַל עֲמַהוּן לְחַמָּא: יח וְהוּהּ בְיוּמָא שְׂבִיעָאָה וּמִית רַבֵּיא
וּדְחִילוּ עֲבָדֵי דְדוּד לְחַוָּאָה לִיהָ אַרְי מִית רַבֵּיא אַרְי אָמְרוּ כַּד הָוּהּ רַבֵּיא
קָם מְלִילָנָא עֲמִיהָ וְלֹא קִבִּיל מִנָּנָא וְאִיכְדִין נִימַר לִיהָ מִית רַבֵּיא וְיַעֲבֹד
בִּישָׂא: יט וְחָזָא דְדוּד אַרְי עֲבָדוּהִי מְלַחֲשִׁין וְסִבֵּר דְדוּד אַרְי מִית רַבֵּיא
וְאָמַר דְדוּד לְעֲבָדוּהִי הֵמִית רַבֵּיא וְאָמְרוּ מִית: כ וְקָם דְדוּד מִן אַרְעָא וּמְשַׁח
וְשָׁף וְשָׁנִי כְסוּתִיהָ וְעַל לְבַיִת מְקַדְשָׁא דִּי וְסָגִיד וְאַתָּא לְבֵיתִיהָ וּשְׂאִיל
וְשׁוּיָאוּ לִיהָ לְחַמָּא וְאָכַל: כא וְאָמְרוּ עֲבָדוּהִי לִיהָ מַה פְּתַגְמָא הָדִין
דְעֲבַדְתָּא עַד דְרַבֵּיא קָם צְמַתָּא וּבְכִית וְכַד מִית רַבֵּיא קְמַתָּא וְאָכַלְתָּ
לְחַמָּא: כב וְאָמַר עַד דְרַבֵּיא קָם צְמִית וּבְכִיתִי אַרְי אֲמַרִית מִן יָדַע דְלָמָּא
יִתְרַחֲסִים עָלַי מִן קָדָם יְיָ וַיְחִי רַבֵּיא: כג וְכַעֲן מִית לָמָּא דַּנָּן אָנָּא צָאִים
הָאִיכוּל לְאַתְבוּתִיהָ עוּד אָנָּא אִיזִיל לְוֹתִיהָ וְהוּא לָא תָאֵב לְוֹתִי: כד וְנַחֲסִים
דְדוּד יֵת בַּת שְׂבַע אֶתְתִּיהָ וְעַל לְוֹתָהּ וּשְׂכִיב עִמָּה וַיִּלְיֶדֶת פֶּר וּקְרַת יֵת
שְׁמִיהָ שְׁלֵמָה וַיְי רַחֲמִיהָ: כה וּשְׁלַח בְּיַד נָתַן נְבִיא וּקְרָא יֵת שְׁמִיהָ
יְדִידָהּ בְּדִיל יְיָ: כו וְאֶגְיַח קֶרְבָּא יוֹאֵב בְּרַבַּת בְּנֵי עֲמוּן וּכְבַשׁ יֵת קְרִית
מְלָכוּתָא: כז וּשְׁלַח יוֹאֵב אֶזְגָּדִין לְוֹת דְדוּד וְאָמַר אֶגְחִית קֶרְבָּא בְּרַבָּה וְאַף
כְּבַשִׁית יֵת קְרִית מְלָכוּתָא: כח וְכַעֲן כְּנוּשׁ יֵת שְׂאֵר עֲמָא וּשְׂרִי עַל קְרַתָּא
וְכַבְּשָׁה דְלָמָּא אֶכְבוּשׁ אָנָּא יֵת קְרַתָּא וַיִּתְקַרֵּי שְׁמִי עֲלָהּ: כט וּכְנַשׁ דְדוּד
יֵת כָּל עֲמָא וְאַזַּל לְרַבַּת וְאֶגְיַח קֶרְבָּא בָּהּ וְכַבְּשָׁהּ: ל וְנָסִיב יֵת כְּלִילָא
דְמַלְכָּהוּן מֵעַל רִישִׁיהָ וּמִתְקַלָּה כְּפָרָא דְדַהֲבָא וּבָהּ אֲבָן טָבָא וְהוּהּ עַל
רִישָׁא דְדוּד וְעַדֶּת קְרַתָּא אֶפִּיק סָגִי לְחַדָּא: לא וַיֵּת עֲמָא דְבָהּ אֶפִּיק וּמְסַר
יֵתְהוּן בְּמְסָרִין וּבְמוֹרִיגֵי פְרוּזְלָא וּבְמַגְזְרֵי פְרוּזְלָא וּגְרַר יֵתְהוּן בְּשׁוּקֵיא
וְכַן עֲבַד לְכָל קִירוֹי בְּנֵי עֲמוּן וְתַב דְדוּד וְכָל עֲמָא לִירוּשָׁלַם: